

สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)
Problems and Guidelines for Developing Spelling of Grade 1 Students
Ramkhamhaeng University Demonstration School (Elementary level)

ยงยุทธ ขุนแสง^{1*}, ชุติมา ขุนแสง², สง่า วงศ์ไชย³ และ ธนชพร พุ่มภชาติ⁴

^{1,2,3,4}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

*ผู้รับผิดชอบบทความ

Yongyut Khunsang¹, Chutima Khunsang², Sa-nga Wongchai³
and Thanachaporn Pumpachart⁴

E-mail: chutimakhunsang@gmail.com¹

khunsang24@gmail.com², Wongchai41@gmail.com³, and thanachaporn.p21@rumail.ru.ac.th⁴

^{1,2,3,4}Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

*Corresponding author

Received: March 5, 2020 / Revised: December 22, 2020 / Accepted: December 25, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาปัญหาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) (2) เพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) และ (3) เพื่อเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย (1) อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 8 คน และ (2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 รวมทั้งสิ้น 107 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประเด็นในการจัดสนทนากลุ่ม (focus group) และคำศัพท์ 330 คำ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหาการเขียนสะกดคำจำนวนทั้งสิ้น 330 คำ ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาด้านการเขียนสะกดผิดที่วรรณยุกต์ การเขียนสะกดผิดที่พยัญชนะ การเขียนสะกดผิดที่ตัวสะกด การเขียนสะกดผิดเป็นคำอื่น การเขียนผิดที่ตัวการันต์ การเขียนไม่มีควบกล้ำ และการเขียนเป็นคำอ่าน

2. สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เขียนสะกดคำผิดมาจาก 6 ประเด็น ได้แก่ (1) เคยเห็นแบบอย่างผิด (2) เข้าใจพจนานุกรมหรือหลักภาษาผิด (3) ฟังตามเสียงอ่าน (4) เทียบแนวผิด (5) ขาดการฝึกฝนอย่างเพียงพอ และไม่ได้รับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ และ (6) จำความสัมพันธ์ของตัวสะกดกับความหมายของคำพ้องเสียงไม่ได้จึงสับสนและเขียนผิด

คำสำคัญ: การพัฒนาการเขียนสะกดคำ; นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3. แนวทางการแก้ไขปัญหาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สรุปได้ ดังนี้ คือ ด้านหลักสูตร ผู้สอนควรสอดแทรกการเขียนสะกดคำในหน่วยการเรียนรู้ที่สอน ด้านผู้สอน ผู้สอนควรร่วมมือกันแก้ปัญหาผู้เรียน โดยวิเคราะห์ความสามารถของผู้เรียน เพื่อออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำ การออกเสียง การอ่านและเขียนคำศัพท์ การสะกดคำเพื่อให้เกิดความชำนาญ ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ ผู้สอนควรหาสื่อการเรียนรู้ที่ใกล้ตัว เพื่อมากระตุ้นการอ่านและการเขียนสะกดคำ ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน ผู้สอนควรจัดบรรยากาศให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นในการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนได้ ด้านการวัดและประเมินผล โดยประเมินผลตามสภาพจริง

Abstract

The research objectives were to learn about spelling problems in Grade 1 Students at Ramkhamhaeng University Demonstration School (Elementary level) (2) to analyse the causes of spelling impediment among Grade 1 Students (3) to propose methods of solving spelling problems.

Sample groups are included (1) 8 teachers from Thai language department and (2) 107 Grade 1 Students, 1st semester academic year 2019. Find the sample group by using purposive sampling. Research instruments consist of focus groups and 300 words. Frequency, percentage, and content analysis were used for examine this research as in the conclusion.

1. Grade 1 Students had spelling issues with 330 words. The most common spelling mistakes involve: tone intonation, consonant and ending misspelling, 'galan' (silent marker), and cluster sounds.

2. Six aspects that give rise to spelling impediment among Grade 1 Students were (1) expose to incorrect spelling (2) lack of understanding in grammar and how to use a dictionary (3) spell according to phonetics, (4) comparing incorrectly (5) not enough regular practice (6) difficulty in differentiating homonyms.

3. The method for solving spelling difficulties in Grade 1 Students can be concluded as following; In curriculum, spelling should be included in the lesson content. Instructors should cooperate and provide activities to help students understand word meanings, pronunciation, and spelling. Regarding materials and instructional media, instructors should provide material that will support and motivate students reading and spelling. The classroom atmosphere should be appropriate for students. Students should be able to present their idea about how to arrange their classroom. Tasting and evaluation should relate to actual student ability.

Keywords: Improving spelling; Grade 1 Students

บทนำ

การศึกษาเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญที่สามารถส่งผลให้เยาวชนและบุคคลทุกเพศทุกวัยมีรากฐานที่มั่นคงและประสบความสำเร็จในชีวิตได้ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการสำนักทดสอบทางการศึกษา (2561, หน้า 1) กล่าวว่า การพัฒนาผู้เรียนที่ครอบคลุม ทั้งด้านความรู้ ทักษะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์สำหรับใช้เป็นกลไกขับเคลื่อนเพื่อยกระดับคุณภาพของผู้เรียน ให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตั้งแต่วัยเริ่มต้นและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยเฉพาะ

ระดับชั้นประถมศึกษา โดยในปีการศึกษา 2558 กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบาย “ปีการศึกษา 2558 เป็นปีลดคนนักเรียน อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้” และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เมื่อจบชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 ต้องอ่านออกและเขียนได้

ทักษะการเขียนของนักเรียนเกิดขึ้นได้จากความพร้อมของตัวนักเรียนเอง โดยที่ พูนสุข บุญยสวัสดิ์ (2552, หน้า 200) กล่าวว่า ปัญหาที่เกิดจากตัวเด็กที่เริ่มเขียนเกี่ยวกับความไม่พร้อม ความถนัด และการตัดสินใจที่ไม่ดีในการเขียน ทำให้การเขียนของนักเรียนไม่ได้ผลตามที่หวังหรือคุณภาพของตัวอักษรไม่สวย ไม่ถูกต้อง ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นถ้าผู้สอนเข้าใจเด็ก เข้าใจวิธีสอนหรือถ้าเกิดปัญหาแล้วผู้สอนรู้สาเหตุและใช้วิธีแก้ไขที่เหมาะสมตั้งแต่เริ่มแรกก็จะสามารถแก้ไขทักษะการเขียนให้กับนักเรียนได้ นอกจากนี้แล้วปัญหาที่เกิดขึ้น มักไม่ได้รับการแก้ไขตามสาเหตุ เช่น นักเรียนที่ยังไม่มีความพร้อมที่จะเขียนก็ถูกบังคับให้เขียน นักเรียนที่ถนัดมือซ้ายถูกบังคับให้เขียนโดยใช้มือขวาที่ไม่ถนัด นักเรียนที่ตัดสินใจไม่ดีในการเขียนทั้งทำนองไม่เหมาะสม จับดินสอไม่ถูกแบบ วางสมุดไม่ดี แล้วเขียนตัวอักษรไม่สวย เขียนโย้หน้า เขียนหนังสือกลับ เว้นช่องไฟไม่ดีก็จะถูกทำโทษ ซึ่งจะทำให้เกิดผลเสียต่อตัวนักเรียนมากขึ้นเป็นต้น ดังนั้นสาเหตุของปัญหาในการเขียน นอกจากเกิดจากตัวนักเรียนเองแล้วยังเกิดจากปัจจัยอื่น ๆ ด้วย คือ ครูผู้สอน ผู้บริหาร ผู้ปกครอง อุปกรณ์การเขียน หรือเครื่องมือต่าง ๆ และสภาพแวดล้อมรอบตัวของนักเรียน

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ผู้วิจัยพบปัญหามากที่สุดคือ ปัญหาด้านการเขียนของนักเรียน ซึ่งจากการวิเคราะห์ และการสังเกตหาสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อ การเขียนของนักเรียนนั้นพบว่า เกิดจากการสอนด้วยวิธีให้นักเรียน “จำเป็นคำ” ไม่ได้สอนแบบ “แจกลูก-สะกดคำ-ผันเสียง” นอกจากนั้นแล้วยังพบปัญหาที่ตัวนักเรียนเองนั่นก็คือ การเขียนหนังสือกลับ การเขียนด้วยมือซ้าย เขียนบกพร่องเป็นต้น ทั้งนี้ พูนสุข บุญยสวัสดิ์ (2552, หน้า 7-9) ให้ความเห็นที่เกี่ยวกับการเขียนไว้ว่า นอกจากเด็กจะต้องมีความพร้อมในการอ่านเป็นพื้นฐานแล้วยังต้องใช้สมอง ใช้สายตา และใช้การเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ นิ้วมือและแขนให้สัมพันธ์กันด้วย การเขียนยังต้องใช้สมาธิอย่างมากโดยเฉพาะการเขียนให้เหมือนแบบ เด็กจะต้องนั่งนิ่ง ๆ ไม่เหลียวซ้ายแลขวา ต้องมีความตั้งใจ ใจสงบ อารมณ์มั่นคง มีช่วงความสนใจนานพอสมควร รู้จักใช้สายตาสังเกตอย่างละเอียดถี่ถ้วน รอบคอบ เพราะพยัญชนะไทยบางตัว บางคำมีรูปร่างคล้ายกันมาก เด็กจะต้องแยกให้ได้ว่า พยัญชนะตัวใดหัวเข้าหัวออก บางคำมีส่วนใดขาดหรือเกินไปบ้าง การเขียนจึงเป็นงานที่ซับซ้อนกว่าการอ่าน และเป็นทักษะที่ยากที่สุดสำหรับเด็ก

ดังนั้น ในฐานะคณะผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองและประสบปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นกับนักเรียน จึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ต้องให้ความสำคัญและเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ควรแก้ไขโดยเร็ว เพราะทักษะการเขียนนั้นเป็นทักษะพื้นฐานของนักเรียนที่จะส่งผลกระทบต่อ การเรียนในระดับที่สูงขึ้น นอกจากนั้นแล้ว ทักษะการเขียนยังเป็นเครื่องมือสำคัญ ที่ช่วยให้ นักเรียนพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของตนเองต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)
2. เพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)
3. เพื่อเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) จำนวน 8 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 107 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือวิจัย 2 ประเภท ดังนี้

1. ประเด็นในการสนทนาโดยพิจารณาจากปัญหาการเขียนสะกดคำมากำหนดเป็นประเด็นในการจัดสนทนากลุ่ม (focus group) เพื่อสรุปเป็นสาเหตุและแนวทางการพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ ผู้วิจัยสร้างเป็นแบบอัตนัยเขียนตามคำบอก จำนวน 330 คำ และเกณฑ์การประเมินผลการเขียนสะกดคำ โดยสังเคราะห์ จากดวงใจ ไทยอุบล (2556), ทวีศักดิ์ ปิ่นทอง (2555), บุปผา บุญทิพย์ (2553) และวรรณิ โสมประยูร (2553) เพื่อกำหนดเป็นประเด็นในการตรวจให้คะแนนการเขียนสะกดคำได้ทั้งหมด 8 ประเด็น ดังนี้

2.1 การเขียนสะกดผิดที่พยัญชนะ หมายถึง การเพิ่มพยัญชนะ การใช้พยัญชนะผิด

2.2 การเขียนผิดที่สระ หมายถึง การตัดหรือเติมสระ เขียนผิดสระ เขียนสระเสียงสั้นยาวสลับกัน เขียนไม่มี

ประวิสรรชนีย์ วางสระผิดตำแหน่ง และเขียนสระผิด

2.3 การเขียนผิดที่วรรณยุกต์ หมายถึง ใส่วรรณยุกต์ผิด วางวรรณยุกต์ผิดตำแหน่ง

2.4 การเขียนผิดที่ตัวสะกด หมายถึง เขียนตัวสะกดผิดมาตรา

2.5 การเขียนผิดที่ตัวการ์นต์ หมายถึง วางตัวการ์นต์ผิดตำแหน่ง

2.6 การเขียนเป็นคำอื่น

2.7 การเขียนเป็นคำอ่าน

2.8 การเขียนไม่มีควบกล้ำ

จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) พบว่า แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนตามคำบอก มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item-objective congruence หรือ IOC) เท่ากับ 0.96 จากนั้นนำไปใช้ทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.90

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ที่เรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีพัฒนาการในทักษะการเขียนสะกดคำที่ดีขึ้น
2. นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ที่เรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีพัฒนาการในทักษะการเขียนสะกดคำในแต่ละรายวิชาดีขึ้น
3. ผู้สอนได้รู้ถึงสภาพปัญหาของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ที่เรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ว่า ในนักเรียนบางคนเกิดปัญหาในการเขียนสะกดคำอย่างไร เพื่อที่จะได้แก้ไขได้ถูกต้อง
4. ผู้สอนได้รู้ถึงแนวทางการพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ที่เรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ว่า ในนักเรียนบางคนจำเป็นต้องช่วยเหลือ พัฒนาและฝึกฝนอย่างไรให้เกิดความชำนาญ
5. นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เมื่อได้เรียนในระดับที่สูงขึ้นสามารถเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

การทบทวนวรรณกรรม

การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญมากอีกทักษะหนึ่ง ที่บุคคลจำเป็นต้องได้ฝึกฝนตั้งแต่เล็กเพราะทักษะการเขียนนั้นมีบทบาทในการสื่อสาร ตั้งแต่ระดับปฐมวัย ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ระดับอุดมศึกษา จนถึงวัยทำงาน ในทักษะการเขียนนั้นแบ่งทักษะการเขียนได้หลายประเภท เช่น เขียนเป็นคำ ข้อความ ประโยค เขียนสรุปความ เขียนบรรยาย เป็นต้น ดังนั้นจึงควรฝึกทักษะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียก่อน จึงจะทำให้การเขียนอื่น ๆ เขียนได้ถูกต้อง ได้ใจความตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียน

ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมในปัจจุบันค่อย ๆ ทำให้ทักษะการเขียนนั้น ไม่ค่อยมีบทบาทมากเท่าไร ทักษะการเขียนนั้นไม่ค่อยทำหน้าที่จากผู้ส่งสารมากเท่าที่ควร แต่จากประสบการณ์ของผู้เขียนแล้ว เชื่อว่าทักษะการเขียนยังเป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญมาก อีกทั้งจะต้องคอยฝึกทักษะดังกล่าวตั้งแต่เล็ก โดยเริ่มตั้งแต่การเขียนสะกดคำ เพื่อสามารถนำไปปรับใช้ในอนาคตได้อย่างถูกต้องและเป็นประโยชน์มากที่สุด ทั้งนี้ ด้านทักษะการเขียนมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญสภาพปัญหา สื่อการสอน นวัตกรรมการสอนที่สามารถช่วยแก้ปัญหาทักษะการเขียนสะกดคำ และพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำไว้มากมาย เช่น

กรมวิชาการ (2546, หน้า 133) กล่าวว่า การอ่านและการเขียนสะกดคำเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ภาษาทุกภาษาทั้งในการเรียนระดับพื้นฐานและในระดับสูง การเรียนในระดับพื้นฐานจะเน้นในด้านการอ่าน การเขียนให้ถูกต้อง มีความแม่นยำในหลักเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญและเป็นความจำเป็นของนักเรียนทุกคนด้วย

จรัสลักษณ์ จิริวิบูลย์ (2546, หน้า 7) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อการเขียนการถ่ายทอดความคิดหรือการสื่อสารสิ่งที่ตนคิดไว้ในใจด้วยการเขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร และเป็นประโยชน์ที่สมบูรณ์นั้น ถือได้ว่าเป็นการบรรลุวัตถุประสงค์ของการเขียน หรือกล่าวได้ว่าการเขียนนั้น เป็นทักษะการสื่อสารระดับสูงสุดและเป็นส่วนที่ยากที่สุด เพราะจะต้องถ่ายทอดความคิดความเข้าใจ โดยการบรรยายเป็นตัวอักษร เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจตรงตามที่ตนเองต้องการจะสื่อ ดังนั้น ผู้สอนควรเข้าใจให้เวลา และโอกาส เพื่อเด็กจะได้พัฒนาทักษะการเขียนของตนเองต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สถาบันภาษาไทย (2557, หน้า 1) กล่าวไว้ว่า การอ่านและการรู้หนังสือ (Reading and Literacy) เป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการอ่านและการรู้หนังสือจะนำมาซึ่งความรู้ ความสามารถ และส่งเสริมให้เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ แยกแยะ ประยุกต์ใช้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิต พร้อมทั้งสามารถถ่ายทอดสื่อสารให้ผู้อื่นทราบและเข้าใจได้ กล่าวได้ว่าหากผู้เรียนมีความบกพร่องหรือขาดความสามารถในการอ่านและการรู้หนังสือจะส่งผลให้ประสบความยากลำบากในการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นและจะเป็นปัญหาในการดำรงชีวิตต่อไปได้

Brooks, Hoddinott, and Aherne (1999, pp. 101-103) กล่าวถึงกระบวนการในการสอนเขียนว่า ไม่มีวิธีสอนใดที่จะดีที่สุด กระบวนการในการสอนเขียนโดยทั่วไป ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน ขั้นที่ 2 ขั้นการรวบรวมข้อมูล ขั้นที่ 3 ขั้นการร่าง ขั้นที่ 4 ขั้นปรับปรุงแก้ไข ขั้นที่ 5 ขั้นแสดงออกให้ปรากฏและถ้าจะพูดถึงการเขียนเชิงวิชาการนั้น เขาคิดว่ากระบวนการในการเขียนเป็นเหมือนการเล่นพินบอล (pinball) ซึ่งลูกบอลจะกระทบแล้วกระเด็นลัดเลี้ยวไปสู่จุดต่าง ๆ นั่นคือ ในการเขียนของนักเรียนก็เริ่มด้วยการศึกษา ทำความเข้าใจ แนวคิดที่จะเขียน การศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด การระดมความคิด การจดบันทึก การจัดกลุ่มข้อมูล การสร้างแผนผังความคิด การพูดคุย การคิดแล้วคิดอีกหลาย ๆ ครั้ง การปรับปรุงแก้ไข เขียน ดัดแปลงให้ดีขึ้น การตรวจสอบการสะกดคำ การใช้ภาษาและอื่น ๆ

Hunter (1990, p. 151) ได้สรุปไว้ว่า การเขียนสะกดคำนั้น เป็นกระบวนการถ่ายทอดภาษาเมื่อใดก็ตามที่บุคคลต้องการจะถ่ายทอดความคิด และความรู้สึกออกมาเป็นภาษาเขียนจะต้องเกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ โดยเขียนเป็นตัวอักษรลงบนวัสดุให้ผู้อื่นมองเห็นและเข้าใจได้ถูกต้อง

กล่าวโดยสรุปแล้ว สภาพปัญหาการเขียน การเขียนสะกดคำที่ผู้เรียนบางคนยังเขียนไม่ถูกต้องนั้น หากผู้สอนรู้ถึงปัญหาโดยการวิเคราะห์ปัญหาของแต่ละบุคคล หรือแต่ละหัวข้อได้แล้วนั้น สิ่งที่ผู้สอนจำเป็นต้องตระหนัก คือ ความเข้าใจ การให้เวลา

การใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ เพื่อนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับปัญหาดังกล่าว ทั้งนี้เมื่อผู้สอนสามารถหาแนวทางพัฒนาการเรียน สะกดคำได้แล้วนั้น ก็จะส่งผลต่อผู้เรียนที่จะเรียนอย่างมีความสุข รักในการเรียนในอนาคตต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กาญจนา โครตรชาลี (2560) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลสวนสนุก ผลการวิจัย พบว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนจากแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พิชญา สุวรรณโน, อัจฉรา เทศชา, วิภาวรรณ ศรีใหม่ และศรีตา เทียนเต็ง (2560) ศึกษาเรื่อง ปัญหาการอ่าน ของนักเรียนประถมศึกษา โรงเรียนบ้านหน้าควนลัง (ราษฎร์สามัคคี) จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษา ปีที่ 1-3 ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ซึ่งได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 184 คน พบว่า นักเรียนมีปัญหา การอ่านระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย (M = 2.97) เนื่องจากอ่านไม่เข้าใจสรุปเนื้อหา ไม่ได้ ค่าเฉลี่ย (M = 3.94) สุขภาพไม่ดี ค่าเฉลี่ย (M = 3.16) ไม่ชอบอ่าน ค่าเฉลี่ย (M = 2.99) และอ่านไม่ออก ค่าเฉลี่ย (M = 2.63) ตามลำดับ

รัตนาพร ทะอิน (2558) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการอ่านและเขียนสะกดคำโดยใช้บันไดทักษะ 4 ชั้น ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแม่แจ๊ะ จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาการอ่านและเขียนสะกดคำ โดยใช้บันไดทักษะ 4 ชั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแม่แจ๊ะ อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 5 คน นักเรียนทุกคนสามารถอ่านออกเขียนได้ มีความสุขสนุกสนานในการอ่านและการเขียน มีการใช้สื่อการเรียนการสอน ที่สร้างความสนใจนักเรียน นักเรียนได้หยิบจับสัมผัสสื่อทำให้เกิดความจดจำที่ยั่งยืน สื่อการเรียนการสอนที่นักเรียนให้ความสนใจมากที่สุด คือ วงล้อสะกดคำ โดยครูจะนำวงล้อสะกดคำไปใส่ไว้ที่ล้อรถจักรยาน นักเรียนได้หมุนล้อแล้วอ่านออกเสียงสะกดคำ ในวงล้อ นักเรียนเกิดความสนุกในการฝึกอ่านสะกดคำ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) คณะผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ครูในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สนทนาถึงประเด็นปัญหาการเขียนสะกดคำเพื่อสรุปเป็นสาเหตุและ แนวทางการพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ขั้นตอนที่ 2 ครูสำรวจค่าจากบัญชีค่าพื้นฐานและเอกสารการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อสรุปจำนวนคำ แล้วนำมาสร้างเป็นแบบทดสอบ

ขั้นตอนที่ 3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนสะกดคำ แบบอัตนัยเขียนตามคำบอก จำนวน 330 คำ ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity)

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบทดสอบไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ

ขั้นตอนที่ 5 นำแบบทดสอบไปทดลองกับนักเรียนจำนวน 3 ห้องเรียนรวมทั้งสิ้น 107 คน

ขั้นตอนที่ 6 นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดำเนินการดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 ตรวจสอบคุณภาพของประเด็นปัญหาการเขียนสะกดคำวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ดำเนินการโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence--IOC) ของประเด็นปัญหาการเขียนสะกดคำ

1.2 ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำดำเนินการ ดังนี้ 1.2.1 วิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence--IOC) ของแบบทดสอบ

1.2.2 วิเคราะห์ความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ

1.2.3 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอัตนัย

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)” คณะผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)

การศึกษาสภาพปัญหาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีผลการวิจัยพบปัญหาการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ดูตาราง 1)

ตาราง 1

จำนวนร้อยละที่ปรากฏเป็นปัญหาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ดูตาราง 1)

ปัญหาการเขียนภาษาไทย	จำนวนคำ	ร้อยละ	ลำดับ
1. การเขียนสะกดผิดที่พยัญชนะ	89	26.97	2
2. การเขียนสะกดผิดที่สระ	117	35.45	1
3. การเขียนสะกดผิดที่วรรณยุกต์	61	18.48	3
4. การเขียนสะกดผิดที่ตัวสะกด	23	6.97	4
5. การเขียนผิดที่ตัวกรันต์	11	3.33	6
6. การเขียนเป็นคำอื่น	19	5.76	5
7. การเขียนเป็นคำอ่าน	2	0.61	8
8. การเขียนไม่มีควบกล้ำ	8	2.42	7
รวม	330	100	

จากตาราง 1 พบว่า ข้อความที่ปรากฏเป็นปัญหาการเขียนสะกดคำมีจำนวนทั้งสิ้น 330 คำ เมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหาการเขียนสะกดผิดที่สระมากที่สุด จำนวน 117 คำ คิดเป็นร้อยละ 35.45 รองลงมา คือ การเขียนสะกดผิดที่พยัญชนะ จำนวน 89 คำ คิดเป็นร้อยละ 26.97 การเขียนสะกดผิดที่วรรณยุกต์

จำนวน 61 คำ คิดเป็นร้อยละ 18.48 การเขียนสะกดผิดที่ตัวสะกด จำนวน 23 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.97 การเขียนเป็นคำอื่น จำนวน 19 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.76 การเขียนผิดที่ตัวการันต์ จำนวน 11 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.33 การเขียนไม่มีควบกล้ำ จำนวน 8 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.42 และการเขียนเป็นคำอ่าน จำนวน 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.61

2. ผลการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเขียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)

คณะผู้วิจัยนำปัญหาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาวิเคราะห์หาสาเหตุ ที่ทำให้เกิดปัญหาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้จากการจัดสนทนากลุ่ม (focus group) ของอาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) จำนวน 8 คน ได้ข้อสรุปสาเหตุทั้งหมด 6 ประการ ดังนี้

2.1 เขียนผิด เพราะเคยเห็นแบบอย่างที่ดี เช่น หลงไหล เขียนผิดเป็น หลงไหล เป็นต้น

2.2 เขียนผิด เพราะเข้าใจพจนานุกรมหรือหลักภาษาผิดเนื่องจากเกิดความสับสนในการออกเสียงคำไทยในบางคำ

2.3 เขียนผิดตามเสียงอ่าน เพราะฟังการออกเสียงของผู้สอน เช่น กล้วย เขียนเป็น ถ้วย หรือ ก้วย เป็นต้น

2.4 เขียนผิด เพราะเทียบแนวผิด เช่น สังเกต เขียนเป็น สังเกต เพราะเทียบมาจากคำว่า หมายเหตุ เป็นต้น

2.5 เขียนผิด เพราะขาดการฝึกฝนอย่างเพียงพอ และไม่ได้รับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ

2.6 เขียนผิด เพราะจำความสัมพันธ์ของตัวสะกดกับความหมายของคำพ้องเสียงไม่ได้จึงสับสนและเขียนผิด เช่น บินชบาท บาทพระ เงินบาท กากบาท บาทหลวง บาทผล เป็นต้น

3. ผลการนำเสนอแนวทางการพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)

ผลการนำเสนอแนวทางการพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยสรุปจากการจัดสนทนากลุ่ม (focus group) ของอาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) จำนวน 8 คน ได้แนวทางการพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ดูตาราง 2)

ตาราง 2

แนวทางการพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ประเด็นที่พัฒนา	แนวทางการพัฒนา
1. ด้านหลักสูตร	1.1 ผู้สอนควรสอดแทรกการเขียนสะกดคำ เพื่อฝึกฝนในทุกระดับชั้น หน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ 1.2 ออกแบบหลักสูตรที่เน้นสมรรถนะ (competency)
2. ด้านผู้สอน	2.1 ผู้สอนควรขอความร่วมมือช่วยเหลือจากผู้สอนภาษาไทยในระดับชั้นอื่น เพื่อร่วมมือกัน แก้ปัญหาผู้เรียนตั้งแต่ระดับพื้นฐาน 2.2 ผู้สอนควรขอร่วมมือกับผู้สอนในกลุ่มสาระฯ อื่นในระดับชั้นเดียวกัน เพื่อร่วมมือกัน แก้ไขปัญหา 2.3 วิเคราะห์ความสามารถของผู้เรียนก่อนเพื่อตรวจสอบความสามารถและเป็นพื้นฐาน ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.1 จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำ 3.2 จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกการออกเสียงคำให้ถูกต้อง ชัดเจน

ประเด็นที่พัฒนา	แนวทางการพัฒนา
	3.3 จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านและเขียนคำศัพท์ทุกวัน เช่น การเขียนตามคำบอก
	3.4 จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนฝึกเขียนคำให้ชำนาญจนเกิดทักษะทั้งการเขียนคำ เพื่อนำไปสู่การสร้างคำและประโยค
	3.5 จัดกิจกรรมโฮมรูมก่อนเลิกเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านและเขียนสะกดคำจนชำนาญ
	3.6 จัดกิจกรรมทัศนศึกษาให้ผู้เรียนได้ฝึกสังเกตคำศัพท์จากป้ายประกาศ ฝาผนัง ห้องน้ำ ป้ายชื่อบุคลากรในโรงเรียน
4. ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้	4.1 พยายามหาสื่อการเรียนรู้ที่ใกล้ตัวหรือจากสิ่งธรรมชาติในห้องเรียนมาใช้เป็นสื่อหรือบทอ่านเพื่อฝึกอ่านและเขียน
	4.2 นำป้ายประกาศ ร้านค้า หรือสื่อจากสื่อมวลชนมาใช้กระตุ้นการอ่านและการเขียน
5. ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน	5.1 จัดบรรยากาศในชั้นเรียนโดยเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น สอบถามเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงคำศัพท์
	5.2 กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกเขียนคำศัพท์หน้ากระดาน
6. ด้านการวัดและประเมินผล	6.1 ใช้การประเมินผลสภาพจริง (authentic assessment)

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหาการเขียนสะกดคำ จำนวนทั้งสิ้น 330 คำ ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาการเขียนสะกดผิดที่วรรณยุกต์ การเขียนสะกดผิดที่พยัญชนะ การเขียนสะกดผิด ที่ตัวสะกด การเขียนสะกดผิดเป็นคำอื่น การเขียนผิดที่ตัวกรันต์ การเขียนไม่มีควบกล้ำ และการเขียนเป็นคำอ่าน

2. สาเหตุสำคัญที่ทำให้ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เขียนสะกดคำผิด มาจาก 6 ประเด็น ได้แก่ (1) เคยเห็นแบบอย่างที่ดี (2) เข้าใจพจนานุกรมหรือหลักภาษาผิด (3) ฟังตามเสียงอ่าน (4) เทียบแนวผิด (5) ขาดการฝึกฝนอย่างเพียงพอและไม่ได้รับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ และ (6) จำความสัมพันธ์ของตัวสะกดกับความหมายของคำพ้องเสียงไม่ได้จึงสับสนและเขียนผิด

3. แนวทางการแก้ไขปัญหาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สรุปได้ ดังนี้ คือ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน ด้านการวัดและประเมินผล โดยประเมินผลตามสภาพจริง

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยนำมาอภิปรายได้ 3 ประเด็น ได้แก่ ปัญหาการเขียนภาษาไทย สาเหตุของปัญหาการเขียนภาษาไทย และแนวทางการพัฒนาการเขียนภาษาไทย ดังนี้

1. จากการศึกษาสภาพปัญหาการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า การเขียนของนักเรียนมีการเขียนผิดมากที่สุด คือ การเขียนสะกดผิดที่สระ รองลงมา คือ การเขียนสะกดผิดที่พยัญชนะ การเขียนสะกดผิดที่วรรณยุกต์ การเขียนสะกดผิดที่ตัวสะกด การเขียนเป็นคำอื่น การเขียนผิดที่ตัวกรันต์ การเขียนไม่มีควบกล้ำ และการเขียนเป็นคำอ่านจะมีปัญหาในการเขียนน้อยที่สุด ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่าปัญหาที่พบบนนั้นเกิดจากผู้เรียนไม่มีประสบการณ์เดิมหรือมีแต่น้อยมาก รวมทั้งผู้เรียนเข้าใจและจดจำคำผิดมาก่อน จึงส่งผลต่อการเขียนในการเรียน ซึ่งปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับที่กรมสามัญศึกษา (2534, หน้า 12-18) กล่าวว่า นักเรียนมีปัญหาการเขียนและการใช้ภาษา เช่น การใช้วรรณยุกต์วางผิดที่ ใช้รูปวรรณยุกต์ผิด โดยมีสาเหตุมาจากนักเรียนขาดความรู้และความแม่นยำในการสะกดคำ การไม่ตรวจสอบคำตามพจนานุกรม ทำให้ไม่ทราบความหมาย

ของคำ นอกจากนั้นแล้ว ดวงใจ ไทยอุบล (2550, หน้า 3) ได้กล่าวว่า การใช้ภาษาผิดและการใช้ภาษาบกพร่องในการเขียนส่วนใหญ่ผู้ใช้ไม่คำนึงถึงหลักการใช้ที่ถูกต้อง ใช้ไม่เหมาะสมซึ่งเกิดจากการจำมาผิด ๆ คือ การเขียนตัวสะกดการันต์ผิด เช่น สังเกต เขียนเป็น สังเกต อนุญาติ เขียนเป็น อนุญาติ เป็นต้น

2. สาเหตุของปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พบมีดังนี้ (1) เขียนผิดเพราะเคยเห็นแบบอย่างผิด เช่น หลงไหล เขียนผิดเป็น หลงไหล (2) เขียนผิดเพราะเข้าใจพจนานุกรมหรือหลักภาษาผิด เนื่องจากเกิดความสับสนในการออกเสียงคำไทยในบางคำ (3) เขียนผิดตามเสียงอ่านเพราะฟังการออกเสียงของผู้สอน เช่น กล้วย เขียนเป็น ถ้วยหรือก้วย (4) เขียนผิดเพราะเทียบแนวผิด เช่น สังเกต เขียนเป็น สังเกต เพราะเทียบมาจากคำว่า หมายถึง (5) เขียนผิดเพราะขาดการฝึกฝนอย่างเพียงพอ และไม่ได้รับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ และ (6) เขียนผิดเพราะจำความสัมพันธ์ของตัวสะกดกับความหมายของคำพ้องเสียงไม่ได้จึงสับสนและเขียนผิด เช่น บินพบาต บาทรพระ เงินบาท กากบาท บาทหลวง บาทแผล ผู้วิจัยเห็นว่าการเขียนของคำที่คล้ายกัน คำที่มีสระและพยัญชนะที่คล้ายกัน รวมทั้งทักษะการฟังและการอ่านออกเสียงที่มีการจำรูปแบบที่ผิดจึงส่งผลให้ผู้เรียนเขียนสะกดคำผิด ซึ่งสอดคล้องกับที่ สุริวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2542, หน้า 290-311) กล่าวว่า สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด มีดังนี้ (1) เขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ (2) เขียนหนังสือผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด (3) เขียนหนังสือผิดเพราะออกเสียงผิด (4) เขียนหนังสือผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด (5) เขียนหนังสือผิดเพราะไม่รู้หลักภาษา

3. แนวทางการพัฒนาการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยเห็นว่าควรมี การพัฒนาทุกส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบการศึกษา คือ ควรมีการพัฒนาด้านหลักสูตร การพัฒนาด้านผู้สอน การพัฒนาด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ การพัฒนาด้านบรรยากาศในชั้นเรียน การพัฒนาด้านการวัดและประเมินผล ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่าการพัฒนาเพียงส่วนเดียวของระบบการศึกษาจะไม่เพียงพอต่อการพัฒนาระบบการเรียนการสอนในภาพของนักเรียน โดยเฉพาะการพัฒนา การเรียนของนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จะต้องพัฒนาทักษะด้านการฟัง ด้านการอ่าน และด้านการเขียนที่ถูกต้อง เพื่อที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ในการเรียนในระดับที่สูงขึ้นต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับที่ พูนสุข บุญยสวัสดิ์ (2552, หน้า 201-202) ได้เสนอแนะวิธีแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำ ดังนี้ (1) อบรมผู้สอนให้ทราบและเห็นความสำคัญของการเขียน (2) ผู้สอนควรให้แบบอย่างการเขียนที่ถูกต้อง (3) ผู้สอนควรเตรียมนักเรียนให้พร้อมก่อนเขียน (4) ใช้เวลาในการเขียนให้เหมาะสม (5) ผู้สอนต้องดูแล ติดตามการเขียนอย่างใกล้ชิด (6) ผู้สอนต้องสร้างแรงจูงใจในการเขียน (7) ผู้สอนต้องประเมินความก้าวหน้า (8) ผู้สอนควรจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียน (9) ผู้ปกครองควรส่งเสริมและให้กำลังใจ โดยวิธีการแก้ปัญหาดังกล่าวนี้ เป็นการแก้ปัญหาทั้งระบบที่มีความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกัน

จะเห็นว่าปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นปัญหาที่สำคัญ ที่ต้องได้รับการแก้ไข เนื่องจากปัญหาดังกล่าวจะส่งผลต่อเนื่องไปยังการเรียนในระดับที่สูงขึ้นต่อไป ของนักเรียน การแก้ปัญหาจำเป็นต้องมีการศึกษาข้อมูลอย่างรอบด้านทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะครูผู้สอนต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันเพื่อให้ทราบปัญหาพร้อมกันแล้วนำมาวิเคราะห์หาสาเหตุปัญหา การเขียนของผู้เรียน แล้วนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนอย่างรอบด้านทั้งระบบที่มีความเกี่ยวข้องกัน ทั้งการพัฒนาแบบการสอน หลักสูตร เนื้อหา ผู้สอน สื่อการสอน กิจกรรม รวมทั้งวิธีการวัดและประเมินผล ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าการวิจัยนี้น่าจะเป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนที่พบปัญหาการเรียนการสอนแบบเดียวกันเกี่ยวกับปัญหาการเขียนของนักเรียนก็สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาหรือนำไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยต่อไปได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้คณะผู้วิจัยเห็นประเด็นที่จะเสนอแนะในแง่การนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และในแง่การต่อยอดงานวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 ผู้สอนควรอ่าน เขียน ออกเสียงคำในการสอนภาษาไทยให้ชัดเจน เพื่อไม่ให้ผู้เรียนจำคำแล้วนำไปเขียนสะกดคำผิด
- 1.2 ผู้สอนควรให้ผู้เรียนฝึกเขียนสะกดคำบ่อย ๆ ทำซ้ำจนผู้เรียนเกิดความชำนาญและสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง
- 2.1 ผู้สอนสามารถทำการวิจัยในเรื่องสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ได้
- 2.2 ผู้สอนสามารถทำการวิจัยในเรื่องสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สูงขึ้น กับโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ได้
- 2.3 ผู้สอนสามารถทำการวิจัยในเรื่องสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการเขียนสะกดคำหรือการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หรือในระดับที่สูงขึ้นกับโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ได้
- 2.4 ผู้สอนสามารถนำสื่อ นวัตกรรม ทฤษฎี มาปรับใช้ในการวิจัยครั้งต่อไปได้

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2546). *กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- กรมสามัญศึกษา. (2534). *คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการวิชาภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: มิตรภาพ การพิมพ์และสตูดิโอ.
- กาญจนา โครตราชลี. (2560). *การพัฒนาการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลสวนสนุก สำนักงานการศึกษาเทศบาลนครขอนแก่น*. ขอนแก่น: สำนักพิมพ์ จริลักษ์ณ์ จีวีบุลย์. (2546). *คู่มือครูและผู้ปกครองสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้การเขียน*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ ครูสภาลาดพร้าว.
- ดวงใจ ไทยอุบล. (2550). *ทักษะการเขียนภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงใจ ไทยอุบล. (2556). *ทักษะการเขียนภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทวีศักดิ์ ปิ่นทอง. (2555). *การพัฒนาทักษะการเขียน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุปผา บุญทิพย์. (2553). *การเขียน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พิชญา สุวรรณโน, อัจฉรา เทศชา, วิภาวรรณ ศรีใหม่ และสรिता เพ็ญเต็ง. (2560). *ปัญหาการอ่านของนักเรียนประถมศึกษา โรงเรียนบ้านหน้าควนลัง (ราษฎร์สามัคคี) จังหวัดสงขลา. การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, จังหวัดสงขลา.*
- พูนสุข บุญยสวัสดิ์. (2552). *เมื่อหนูน้อยหัดเขียน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนพร ทะอิน. (2558). *รายงานการพัฒนาผู้เรียน เรื่อง การพัฒนาการอ่านและเขียนสะกดคำโดยใช้บันไดทักษะ 4 ชั้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแม่แจ๊ะ จังหวัดแม่ฮ่องสอน*: ลำปาง: มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). *เทคนิคการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้า.
- สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2542). *หลักภาษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 14). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สถาบันภาษาไทย. (2557). *ทำอย่างไรให้อ่านออกเขียนได้: สื่อ/นวัตกรรมพัฒนาการอ่านการเขียนภาษาไทยที่ประสบผลสำเร็จ*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ ตำรวจสำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2561). *คู่มือการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2561*. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

- Brook, P, Hoddinott, J., & Aherne, M. (1999). Learning styles and perceived problem-solving ability of student in a Baccalaureate physiotherapy programmed. *Physiotherapy Theory and Practice*, 15(8), 17-24.
- Hunter, W. J. (1990). Research of writing technologies in grades K-12. *Writing Notebook Creative Word Processing in the Classroom*, 8(2), 36-37.